

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Interdictum

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

de *hæ. quæst.* 194. num. 64. qui addit, propterea in Sacrae Inquisitionis Tribunali supremo ferè aboletum esse. Modus eam indicendi habetur in alia Instructioe, ad quam instructio prædicta se refert, *part. 4. tract. 8. resol. 77.*

Dress autem 256. Ad purgationem indicendam indici per solam infamiam, Sed gravem, & vehementem. Probatur per testes integros. Aut inhabiles plures duobus.

256. Ad purgationem indicendam sufficit sola infamia, ex cap. *inter sollicitudines, de purg. canon.* Ita Delrius *lib. 5. sect. 3. vers. sed de infamia.* Sed hæc infamia debet esse publica, gravis, & vehemens. Ita Gabriel *lib. 1. conf. 160. num. 4.* ex eodem textu. Rursus non debet probari per testes inhabiles, nisi essent plures quam duo, & reponerent verisimilia. Ita Pegna *part. 3. contr. 19. 82.* contra Locatum *verb. Accusatio.* An sufficiat, quando ortum habet ab æmulis, & vilibus hominibus, vide Pegnam *ubi supra* negativam sententiam docentem, *p. 4. tract. 8. resol. 82.*

Reus tortus ex probatione plusquam semiplena, si est negativus, meretur poenam extraordinariam. Nisi tortura atrox fuerit.

257. Quando reus præmissa defensione remanet cum probatione plusquam semiplena, ac proinde torquetur, etiam si in tormento non confiteatur, indicenda ei est aliqua poena arbitraria. Nisi acris tortura videatur omnes suspensionem evacuassee. Si verò tortus est cum probatione tantum semiplena, absolvendus est. Ita habet Instructio Toletana *ann. 1561. num. 54.* & docet Cantera *qq. crim. cap. 2. quæst. 1. num. 65.* & *quæst. 22. nu. 12.* qui etiam testatur de praxi S. Inquisitionis Hispaniæ. Quamvis Paramus *lib. 3. q. 4. num. 6.* absolute doceat, per torturam omnia indicia purgari. *part. 4. tractat. 6. resol. 33.*

Tortus verò cum semiplena, absolvi debet. Sed si adventiant novæ probationes, an sint cum præcedentibus coniungenda? Negat Farinacius.

258. Si reus absolvatur, eo quod in tortura persisterit, & deinde superveniant novæ probationes; Farinacius docet has conjungi non posse cum præcedentibus; quia hæc per torturam mortuæ sunt, & nullam vim habent. Si verò absolutus sit sine tortura, eo quod indicia, & probationes ad illam non sufficiebant, supervenientem probationem cum præcedente conjungi. Et hanc esse communem, & usu receptam sententiam, *part. 4. tractat. 7. resolutione 35.*

259. Idem expressè habetur in in-

structionibus Toletana *ann. 1561. num. Et instructio-* 69. & Hispalensi *ann. 1484. numer. 3. nes.* Quarum doctrinam Rojas *part. 2. asser.* 49. *numer. 385.* veram putat, etiam si reus absolutus sit in totum, sive ab instantia Judicis, sive definitive. Nec obstare legem si cui, *s. r. de accusationibus*, ut docet Decius *conf. 137. part. 4. tractat. 8. resolutione 10.*

260. Sed quid, si reus ex defectu probationis non sit absolutus, sed ad poenam extraordinariam condemnatus? Si novæ probationes de eodem crimine superveniant, possunt iterum Inquisitores in poenam ordinariam condemnare? Caltrus *tom. 1. tractat. 4. disputat. 37. num. 8.* & 9. docent, condemnare posse, si poena extraordinaria nondum sit executioni mandata: sin verò, non posse; sed ab ordinaria detrahendum, quantum extraordinaria importat, ne reus puniatur gravius, quam par est. Et ita observatum esse in Hispania testatur Caltrus. Hæc autem doctrinam benè limitat Sousa, nisi poena ordinaria sit capitalis; nam tunc esset indivisibilis, & ab illa poena arbitraria subtrahi non posset, *part. 4. tract. 7. resol. 25.*

Quod si post torturam dicitur, si ad poenam extraordinariam supervenientibus, si poena extraordinaria nondum sit executioni mandata: sin verò, non nandus est ad ordinariam. Sed si priore subit, subtrahi debet. Si potest.

INTERDICTVM.

1. **I**nterdictum est censura Ecclesiastica, Sacramentorum usum divina officia, & sepulturam Ecclesiasticam prohibens secundum seipsa. Primò triplex est, locale, personale, & mixtum. Secundò quodlibet istorum aut est generale, aut speciale. Causas interdicti. Vide *verb. Censura.* Hic solum.

2. Nota primò, quod quando interdictum dicitur populus, aliqui tenent comprehendendum, qui habet domicilium in loco populi interdicti, etiam si habeat aliud domicilium in loco non interdicto. Ita habet in localderinus *de interdicto.* Sed verius est, quod ait Suarez *disp. 32. sect. 2. num. 16.* & alibi ferretalem.

debent onus interdicti in loco interdicti, non in alio. Cum interdicatur Clerus non intelliguntur interdicti Religiosi. Qui tamen interdican- tur, quando interdicitur Ecclesiastici. Sicut etiam Novitii. Conversi. Moniales. Eremita.

talem, dum habitat in loco interdicto, ferre, debere onus interdicti, in aliò vero loco liberum esse. *p. 5. tr. 10. res. 70.*
 3. Nota secundò, quòd quando interdicitur Clerus, non intelliguntur interdicti Religiosi, nisi exprimentur, aut ex contextu id colligatur. Ratio est; quia Religiosi in odiosis non veniunt nomine Cleri. Ita Præpositus in *3. part. quæst. 4. dub. 2. num. 11.* contra Megalam in *3. part. lib. 2. cap. 1. quæst. 2. num. 15.* Nisi Religiosus haberet beneficium seculare, ut Canonicatum, &c. quo esset ab aliis segregatus. Quando vero interdicitur Ecclesiastici, comprehenduntur Religiosi; etiam conversi, & moniales, imò etiam Eremitæ. Et verius est comprehendendi etiam Novitios. Qui tamen non comprehenduntur, si interdican- tur Religiosi; quia in odiosis nomine Religio- forum non veniunt Novitii. Ita etiam Præpositus *ibid. part. 5. tract. 10. resolutione 80.*

An sufficiat debitum pecuniarium.

4. Causa materialis proxima interdicti est peccatum. Vide *verb. Censura à numero 10.* Unum hic nota, quòd pro debito pecuniario non potest ferri interdictum locale tam generale, quàm speciale *Extravag. providè, de sentent. excomm.* quam *Extravag. Sorus in 4. dist. 12. quæstion. 3. artic. 11.* extendit etiam ad interdictum personale generale, propter paritatem rationis, quod scilicet inde multa animarum damna sequantur. Sed probabilior visa est contraria sententia Præposito in *3. part. quæst. 3. dub. 1. num. 5.* quia ibi solum agitur d. interdicto locali, & ex natura rei interdictum personale poni potest propter debitum pecuniarium. *part. 5. tract. 9. resolutione 79.*

INTERDICTI LOCALIS
Effectus.

Interdictum locale impedit publicam Missarum &

Primus effectus interdicti localis est, ut in loco interdicto nec Missæ, nec divina Officia publicè celebrentur, Ante Bonifacium VIII. nequa secre-

to celebrari poterant, nisi semel in hebdomada ad renovandum Sacramentum. Bonifacius autem in cap. *Alma mater* concessit, ut in loco interdicto Missæ & Officia secreto celebrarentur in Ecclesiis, & Monasteriis. † An verò celebrari possint etiam in Oratoriis privatis, & aliis locis extraordinariis? Negat Turrianus *lib. 8. disput. 49.* quia ibi fit mentio tantum Ecclesiarum, & Monasteriorum. Sed probabilior est contraria sententia Præposito in *3. part. quæst. 4. dub. 3. num. 29.* quia in materia favorabili Oratoria possunt sub Ecclesiæ nomine comprehendi, *part. 5. tract. 10. resolutione 60.*

Officiorum celebratione in Ecclesiis, Monasteriis, Oratoriis privatis, & aliis solitis.

2. † Concessit etiam Bonifacius, ut in interdicto locali, quando Missæ & Officia secreto celebrantur, Clerici omnes & Sacerdotes, intersint, non tamen laici, nisi in certis solemnitatibus, ut infra dicemus. † Nomine autem Clericorum veniunt etiam conjugati, si habeant requisita Tridentini, nam eo ipso, quod servitio Ecclesiæ de mandato Episcopi deputati sunt, videntur in hoc æquales aliis Clericis. Adde, quod essent melioris conditionis, quam alii, si ipsi stipendia acciperent absque assententia. Nisi dicas, debere stipendiis privari, quod est valde durum, nulla præsupposita eorum culpa. Ita Coninch *de Sac. disp. 27. dub. 2. num. 30.* contra Hurtado *de interd. diff. 7. n. 19. part. 5. tract. 10. resol. 85.*

In quibus celebrari possunt privatim. Interveniuntibus omnibus Sacerdotibus, & Clericis, etiam conjugatis, si habent requisita Tridentini.

4. Extendi etiam debet supradicta cõcessio ad communionem laicalem, ut scilicet tam Clerici quam Sacerdotes celebrare non valentes communicare possint per manus aliorum, quia ibi dicitur: *Dicantur divina officia sicut prius; at prius, hoc est, ante interdictum, id licitum erat; ergo etiam in eo.* Adde quod favores sunt ampliandi. Et cui conceditur principale, conceditur etiam accessorium. Ita Faber in *4. dist. 25. quæst. 1. disput. 5. cap. 3. num. 25.* contra Cornejo in *3. part. tract. 5. 8. 1. dub. 4. part. 5. tract. 10. resol. 82.*

Qui omnes etiam possunt communicare per manus aliorum.

5. † Laici tempore interdicti interesse possunt Sacro, & divinis Officiis in die.

Laici verò in intervenire.

V. u. 3.